DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 25 października 1977 r. Nr 7 Poz. 48–51

Przepisy obowiązujące:

Poz. 48

UCHWAŁA NR XVIII/114/77

Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 28 września 1977 r.

w sprawie nadania nazw urzędowych ulicom w Szczecinie.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 z późn. zmianą) uchwala się, co następuje:

§ 1.

Nadaje się nazwy urzędowe ulicom w Szczecinie:

a) **Urodzajna** — ulicy biegnącej równolegle do ul. Iwana Miczurina, połączonej z tą ulicą dwoma łącznikami obok nieruchomości położonych przy ul. Iwana Miczurina nr nr 1 i 33;

b) **Celulozowa** — ulicy wychodzącej w kierunku zachodnim z ul. Stołczyńskiej obok nieruchomości położonej przy tej ulicy i oznaczonej nr 59.

§ 2.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN i wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Tadeusz Waluszkiewicz

Poz. 49

ZARZĄDZENIE NR 16/77

Prezydenta Miasta Stargardu Szczecińskiego z dnia 17 października 1977 r.

w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej w Stargardzie Szczecińskim w rejonie ulic: Kossaka, Matejki i Podmiejskiej oraz aneksu do planu szczegółowego w rejonie ulic: Armii Czerwonej i Orzeszkowej

Na podstawie § 7 ust. 3 uchwały nr 148 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Mon. Pol. nr 31, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zatwierdza się plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy jednorodzinnej w Stargardzie Szczecińskim w rejonie ulic: Kossaka, Matejki i Podmiejskiej, opracowany przez Zespół d/s Urbanistyki i Architektury Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Stargardzie Szczecińskim.
2. Plan szczegółowy zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia przedstawione na planszy podstawowej projektu w skali 1:1000 oraz w opisie technicznym, a mianowicie:
   — dyspozycje terenu,
   — linie regulacyjne i linie rozgraniczenia,
   — układ komunikacyjny,
   — rozmieszczenie usług podstawowych,
   — rodzaj i wysokość zabudowy.

§ 2.

1. Zatwierdza się aneks do planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Armii Czerwonej i Orzeszkowej, zatwierdzonego decyzją nr 8/GKPiK/74 Naczelnika Miasta i Powiatu w Stargardzie Szczecińskim z dnia 2 sierpnia 1974 r. (Dz. Urz. WRN nr 10, poz. 85), opracowany przez Zespół d/s Urbanistyki i Architektury Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Stargardzie Szczecińskim.
2. Tematem aneksu jest powiększenie terenu opracowania objętego planem szczegółowym o 3,64 ha, tj. o 21 działek budownictwa jednorodzinnego.
3. Aneks do planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia przedstawione na planszy podstawowej projektu w skali 1:1000 oraz w opisie technicznym, a mianowicie:
   — dyspozycje terenu,
   — linie regulacyjne i linie rozgraniczenia,
   — układ komunikacyjny,
   — rozmieszczenie usług podstawowych,
   — rodzaj i wysokość zabudowy.

§ 3.

Postulaty do planów zawarte w ustaleniach realizacyjnych i opisie technicznym, a będące integralną częścią planu, stanowią wytyczne do działalności planistycznej, administracyjnej i inwestycyjnej.

§ 4.

1. Wykonanie zarządzenia powierza się Architektowi Rejonowemu oraz zainteresowanym wydziałom Urzędu Miejskiego w Stargardzie Szczecińskim.
2. Zobowiązuje się Architekta Rejonowego do udostępnienia zainteresowanym wglądu do planu oraz udzielania odpowiednich informacji.

§ 5.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN. Ponadto treść zarządzenia zostanie wywieszona na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Stargardzie Szczeciń-

skim, a w lokalnym czasopiśmie ogłoszona zostanie informacja o zatwierdzeniu planu.

PREZYDENT MIASTA
Stanisław Dłubała

Poz. 50

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 9

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 27 września 1977 r.

w sprawie zasad wykonywania rybołówstwa na wodach objętych umową pomiędzy Polską Rzecząpospolitą Ludową a Norwegią.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 12 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do akwenów stref ochrony rybołówstwa wzdłuż wybrzeży Norwegii oraz wokół Spitsbergenu, zawartych pomiędzy 12 i 200 milami morskimi, licząc od linii podstawowych, od których liczona jest szerokość morza terytorialnego poza przypadkami, gdzie uwzględniono przebieg granic międzynarodowych.

§ 2.

Przepisy zarządzenia stosuje się do wszystkich polskich statków rybackich zaangażowanych w działalność połowową oraz do jakichkolwiek innych statków towarzyszących statkom łowczym w czasie prowadzenia połowów na akwenach określonych w § 1, włączając w to statki badawcze i eksperymentalne statki rybackie.

§ 3.

1. Działalność połowowa może być prowadzona na akwenach określonych w § 1 jedynie przez takie statki, które posiadają pisemne indywidualne oraz ważne zezwolenie, zwane dalej „licencją", wydane przez kompetentne władze Norwegii.
2. Licencja powinna być przechowywana na statku i na żądanie okazywana władzom Norwegii w czasie przeprowadzanych kontroli.
3. Podania o przyznanie licencji dla poszczególnych statków winny być składane przez armatorów, za pośrednictwem Zjednoczenia Gospodarki Rybnej, do kompetentnych władz Norwegii, w sposób i w formie ustalonej przez te władze.
4. Dyrektorzy przedsiębiorstw armatorskich oraz kapitanowie statków są odpowiedzialni za przestrzeganie przepisów dotyczących rybołówstwa wydanych przez władze Norwegii oraz warunków określonych w licencji.
5. Działalność połowowa powinna być przerwana, gdy zostaną wyczerpane kwoty połowowe przyznane na dany gatunek ryb lub na polecenie władz Norwegii oraz w przypadku utraty ważności licencji.

§ 4.

1. Każdy statek, któremu przyznano licencję na połowy w akwenie:
   1) wzdłuż wybrzeży Norwegii na północ od równoleżnika 62°N powinien powiadomić Dyrekcję Rybołówstwa w Bergen o:
      a) przypuszczalnym czasie i pozycji rozpoczęcia działalności połowowej — 24 do 48 godzin przed rozpoczęciem takiej działalności,
      b) przerwaniu działalności połowowej,
      c) każdorazowym wejściu i wyjściu z tego akwenu,
   2) wzdłuż wybrzeży Norwegii na południe od równoleżnika 62°N powinien powiadomić Dyrekcję Rybołówstwa w Bergen o:
      a) czasie i pozycji w jakiej rozpoczyna połowy, wyładunki lub przeładunki na inny statek,
      b) przerwaniu działalności połowowej,
   3) wokół Spitsbergenu powinien powiadomić o czasie i pozycji rozpoczęcia oraz zakończenia połowów w tym akwenie:
      a) Radio Svalbard (LGS),
      b) najbliższą norweską stację nadbrzeżną (Bjornoya, Vardo, Hammerfest, Tromso, Harstad), jeżeli statek znajduje się poza zasięgiem Svalbard Radio.
2. Statki pomocnicze powinny powiadomić Dyrekcję Rybołówstwa w Bergen o każdorazowym wejściu lub opuszczeniu strefy ochrony rybołówstwa Norwegii.
3. Statki rybackie zobowiązane są również do przekazywania dodatkowych informacji na każdorazowe żądanie władz Norwegii.

§ 5.

1. Na każdym statku należy prowadzić na bieżąco zapisy w dzienniku okrętowym odnośnie pozycji połowów, nakładu połowowego, wielkości połowów (w tonach metrycznych w relacji pełnej w rozbiciu na gatunki), przeładunków ryb na inny statek lub z innego statku dla przetworzenia lub transportu.
2. Dziennik okrętowy należy okazywać oraz udostępniać kompetentnym władzom Norwegii.

§ 6.

1. W oparciu o dokonane zapisy w dzienniku okrętowym należy sporządzać i przedkładać raporty odnośnie połowów znajdujących się na statku oraz uzyskanych w akwenach objętych niniejszym zarządzeniem.
   Raport taki powinien zawierać:
   liczbę dni połowowych,
   wielkość połowów (w tonach metrycznych w relacji pełnej, z rozbiciem na gatunki i obszary statystyczne).
   Raporty sporządzane na statkach odbierających połowy od innych statków powinny zawierać dane o ilości poszczególnych gatunków otrzymanych z tych statków.
2. Raporty połowowe, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzane i wysyłane co tydzień przez kapitana statku. W przypadku wysłania powiadomienia o przerwaniu połowów, raport połowowy winien zawierać wyszczególnienie połowów od czasu ostatniego tygodnia.
   Przy rejsach trwających krócej niż 14 dni wystarczy przesłanie raportu połowowego jednocześnie z zawiadomieniem o przerwaniu połowów.
3. Dla celów niniejszego zarządzenia określenie „rejs" oznacza okres czasu od zakończenia wyładunku ryb w porcie lub przeładunku na inny statek.
4. Morski Instytut Rybacki będzie sporządzał i przedkładał końcowy raport połowowy, określający wielkość połowów poszczególnych gatunków uzyskanych w poszczególnych obszarach statystycznych oraz w odniesieniu do każdego statku za okres 1 miesiąca przed upływem następnego miesiąca.
5. Wszystkie raporty połowowe powinny być sporządzane w języku angielskim i przesyłane stosownie do Dyrekcji Rybołówstwa w Bergen albo za pośrednictwem Svalbard Radio lub najbliższej stacji brzegowej.

§ 7.

Statek poławiający w akwenach objętych niniejszym zarządzeniem powinien mieć podniesioną banderę przez cały czas prowadzenia połowów oraz utrzymywać w należytym stanie napisy identyfikacyjne statku, umieszczone na kadłubie (oznaka rybacka, nazwa statku, port macierzysty), tak aby były one zawsze dobrze widoczne i czytelne.

§ 8.

1. Statek powiadomiony o tym, by zatrzymał się lub zwolnił dla celów dokonania inspekcji w zakresie rybołówstwa przez funkcjonariusza Norwegii powinien zatrzymać się i dryfować albo manewrować w taki sposób, by zespół inspekcyjny mógł wejść na pokład z zachowaniem środków bezpieczeństwa, jakie obowiązują przy przyjmowaniu i zdawaniu pilota.
2. W czasie przebywania inspektora na statku należy zapewnić mu:
   1) zakwaterowanie i wyżywienie odpowiadające kadrze oficerskiej tego statku,
   2) niezbędną pomoc przy wykonywaniu jego obowiązków,
   3) wgląd do dokumentów okrętowych łącznie z dzienni-

kiem okrętowym oraz uwierzytelnienie kopii dokumentów itp.,
4) dokonanie wpisu w dzienniku okrętowym,
5) dostęp do ładowni ryb i produktów rybnych,
6) możliwość korzystania ze środków łączności oraz pomocy odpowiedniego personelu przy przekazywaniu i otrzymywaniu depesz.

3. Kapitan statku zobowiązany jest do stosowania i wykonywania poleceń inspektora.
4. Kapitan statku winien podpisać protokół sporządzony przez inspektora oraz wpisać w języku polskim swoje uwagi lub zastrzeżenia do tego protokołu, w każdym przypadku stwierdzenia przez inspektora jawnego łamania obowiązujących przepisów ze strony statku.
5. Przeciwko każdej osobie naruszającej lub usiłującej łamać obowiązujące przepisy regulacyjne w zakresie rybołówstwa wydane przez Norwegię może być wszczęte postępowanie karne przez kompetentne władze tego kraju oraz zastosowane sankcje karne do konfiskaty statku, wyposażenia, połowów i narzędzi połowów włącznie.
W powyższych przypadkach statek może wyjść z portu po zapłaceniu grzywny lub złożeniu odpowiedniej gwarancji albo kaucji.

§ 9.

Zabrania się posiadania na pokładzie oraz używania włokowych narzędzi połowu albo innych narzędzi czynnych, które w jakiejkolwiek swojej części mają prześwity oczek o rozmiarach mniejszych niż podane niżej:
1. w wodach leżących na północ od równoleżnika 64°N:
   1) 120 mm — w workach wykonanych z konopii, bawełny, poliestrów i poliamidów,
   2) 130 mm — w workach wykonanych z innych materiałów aniżeli wymienione w pkt 1,
   3) 110 mm — w niewodach duńskich;
2. w wodach leżących na południe od równoleżnika 64°N:
   1) od 1 stycznia 1978 r.
      — 80 mm — w włokowych narzędziach połowu bez względu na materiał z jakiego są one wykonane,
   2) do dnia 1 stycznia 1978 r.:
      a) 70 mm — w włokowych narzędziach połowu z pojedynczego sznurka, nie wykonanych z manilii, konopii lub sizalu,
      b) 75 mm — w włokowych narzędziach połowu z podwójnego sznurka, nie wykonanych z manilii, konopii lub sizalu,
      c) 80 mm — w włokowych narzędziach połowu wykonanych z manilii, konopii lub sizalu.

§ 10.

Pomiaru prześwitu oczek należy dokonywać przyrządem ustalonym i przyjętym przez Komisję Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) oraz w sposób zalecany przez tę Komisję.

§ 11.

1. Zabrania się stosowania w czasie połowów jakichkolwiek sposobów i środków, które w efekcie zmniejszałyby selektywność włokowych narzędzi połowu.
2. Mimo zakazów zawartych w ustępie 1 zezwala się na przymocowywanie ochron do dolnej części worka (wykonanych z płótna lub materiału sieciowego) użytych w celu zredukowania tarcia i uszkadzania worka pod warunkiem, że ochrony te będą przymocowane tylko wzdłuż ich bocznych i przedniej krawędzi.
3. Niezależnie od zakazów zawartych w ust. 1 zezwala się na przymocowywanie ochron do górnej części worka, posiadającego oczka o prześwicie wynoszącym 120 mm i więcej, użytych w celu jego wzmocnienia z tym, że ochrony te będą:
   1) wykonane z tego samego materiału co worek, lecz o prześwicie oczek 2 razy większym od prześwitu oczek worka,
   2) przymocowane do worka wokół 4 ich krawędzi w taki sposób, by 1 oczko ochrony pokrywało się z 4 oczkami worka.

§ 12.

1. Mimo zakazów ustanowionych w § 9 statki poławiające makrelę, śledzia, ryby śledziowate, gromadnika, dobijaka, okowiela, stynkę, węgorza, ostrosza, błękitka, ostroboka, dorszyka polarnego i ryby makrelоszowate mogą posiadać na pokładzie i stosować narzędzia połowu o oczkach mniejszych niż ustalone w § 9 pod warunkiem, że prześwit oczek w worku nie będzie większy od 50 mm i mniejszy od 16 mm.
2. W czasie prowadzenia połowów przy pomocy włokowych narzędzi połowu, o których mowa w ust. 1, na akwenach leżących na południe od równoleżnika 64°N zezwala się na zatrzymywanie przyłowu gatunków wymienionych w § 13 pkt. 1—15 i 18, które nie są wykorzystane na cele konsumpcyjne dla ludzi, pod warunkiem, że przyłów ten nie przekroczy wagowo 20% każdego łącznego wyładunku lub jego części (przekraczającej ilość 100 kg).
3. Mimo ograniczeń zawartych w ust. 1, statki poławiające dobijaka małego, w okresie od 1 marca do 1 listopada, mogą stosować i posiadać na pokładzie włokowe narzędzia połowu o prześwicie oczek mniejszym niż 16 mm oraz zatrzymywać przyłów innych gatunków nie przekraczający 10% połowów ogólnych.
4. Zezwala się na przymocowywanie do narzędzi połowu, o których mowa w ust. 1—3, worka wzmacniającego, wykonanego z mocniejszego materiału niż sam worek. Ten worek wzmacniający powinien być przymocowany na zewnątrz worka włokowego narzędzia połowu oraz posiadać oczka o prześwicie co najmniej 80 mm.
5. Zabrania się stosowania i przewożenia na pokładzie włokowych narzędzi połowu używanych do połowu krewetek, jeżeli narzędzia te mają prześwit oczek mniejszy od:
   1) 35 mm — w akwenie na północ od równoleżnika 65°N,
   2) 30 mm — w akwenie na południe od równoleżnika 65°N.

   Jednakże do dnia 1 stycznia 1978 r. w akwenie leżącym na południe od równoleżnika 64°N można stosować włokowe narzędzia połowu o prześwicie oczek nie mniejszym niż 16 mm.
6. Zabrania się przymocowywania do worka używanego do połowu krewetek jakiejkolwiek podwójnej tkaniny sieciowej, jednakże dopuszcza się stosowanie worków wzmacniających wykonanych z mocniejszego materiału niż sam worek. Ten worek wzmacniający powinien być przymocowany na zewnątrz worka właściwego oraz posiadać oczka o prześwicie co najmniej 120 mm.

§ 13.

1. Zabrania się prowadzenia połowów lub zatrzymywania na statku niżej wymienionych gatunków ryb, jeżeli ich długość jest mniejsza od wymiarów ochronnych podanych niżej:

Gatunek ryb	Wymiar ochronny w cm	Uwagi
1	2	3
1. Halibut	60	
2. Dorsz poławiany na N od 64° N	34	
Dorsz poławiany na S od 64° N	30	
3. Plamiak poławiany na N od 64° N	31	
Plamiak poławiany na S od 64° N	27	
4. Morszczuk	30	
5. Gładzica	29	
6. Szkarłacica	28	
7. Żółcica	23	
8. Złocica	25	
9. Sola	24	
10. Skarp (turbot)	30	
11. Nagład	30	
12. Smuklica	25	
13. Witlinek	23	
14. Stornia	20	
15. Węgorz	37	
16. Homar	22	

17. Homarzec (Nephrops Norvegicus)	13*	
18. Czarniak poławiany na N od 64° N	35	Do dnia 31.12.1977 r. zezwala się na zatrzymywanie przyłowu ryb niewymiarowych w ilości nie przekraczającej wagowo 10% każdego łącznego wyładunku czarniaka lub jego części.
Czarniak poławiany na S od 64° N	30	
19. Makrela	30	Ten wymiar ochronny nie odnosi się do makreli poławianej i wykorzystywanej do konsumpcji ludzkiej lub na przynętę; połowy nie przeznaczone do konsumpcji ludzkiej lub na przynętę mogą zawierać do 20% niewymiarowej makreli.

Wymiary określone w pkt. 1—15 oraz 18—19 odnoszą się do długości ryb mierzonych od początku pyska do końca płetwy ogonowej, natomiast wymiary określone w pkt. 16 i 17 do skorupiaków mierzonych od początku rostrum do końca płetwy ogonowej.

2. Przepisy o wymiarach ochronnych nie mają zastosowania w odniesieniu do ryb i skorupiaków poławianych w w celach badawczych za zgodą władz Norwegii.
3. Zabrania się połowów gładzicy w Morzu Północnym w okresie od 1 marca do 31 maja, a w pozostałym obszarze w okresie od 1 marca do 30 września.
4. Zabrania się prowadzenia połowów oraz zatrzymywania przyłowu halibuta w okresie od 20 stycznia do końca lutego.
5. Zabrania się prowadzenia połowów łososia oraz śledzia.
6. Zabrania się w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca prowadzenia połowów makreli na cele inne niż ludzka konsumpcja na obszarze na południe od równoleżnika 62° N.
7. Zabrania się połowów czarniaka na mączkę.

§ 14.

Zabrania się prowadzenia połowów przy pomocy włokowych narzędzi połowu w następujących okresach i akwenach ograniczonych liniami łączącymi niżej podane współrzędne:

1. od 20 października do 20 marca:
   68°50′N 013°50′E
   69°09′N 013°37′E
   69°33′N 015°32′E
   70°00′N 016°28′E
   70°00′N 017°28′E
2. od 1 listopada do 31 marca:
   71°17′N 023°47′E
   71°50′N 023°47′E
   71°50′N 0,25°40,5′E
   71°23′N 025°40,5′E
3. od 1 października do 1 marca:
   70°55′N 030°10,5′E
   71°12′N 030°43′E
   70°45′N 031°50′E
   70°34′N 031°29′E

§ 15.

1. Zabrania się statkom poławiającym włokowymi narzędziami połowu lub niewodami duńskimi przeprowadzania połowów w odległości mniejszej niż 1 Mm od statków poławiających narzędziami skrzelowymi lub taklami.
2. W przypadku zaobserwowania specjalnych pław (w dzień) lub świateł (w nocy), oznaczających sprzęt połowowy wystawiony w morzu, statki poławiające włokowymi narzędziami połowu lub niewodami duńskimi nie mogą prowadzić połowów w odległości mniejszej niż 1 Mm od takich znaków lub świateł i pod żadnym warunkiem nie mogą przeprowadzać działalności połowowej pomiędzy takimi znakami lub światłami.

§ 16.

Każdy statek, który nie posiada licencji na połowy włokowymi narzędziami połowu, w miejscu gdzie się aktualnie znajduje, powinien zabezpieczyć takie narzędzia w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie.

Przepis ten nie ma zastosowania do statków znajdujących się na obszarze przyległym do portów.

§ 17.

Żaden statek nie może stosować lub przewozić materiałów wybuchowych, które mogą być użyte do połowu ryb.

§ 18.

1. Granice poszczególnych akwenów wymienionych w § 1 i 14 winny być naniesione kolorem czerwonym na mapach służących aktualnie do prowadzenia nawigacji w czasie połowów.
2. Tekst niniejszego zarządzenia winien znajdować się na każdym statku, który uprawia rybołówstwo w akwenach objętych niniejszym zarządzeniem.

§ 19.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Edward Rumatowski

W porozumieniu:

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Gdyni
Leszek Górecki

Poz. 51

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 10

Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 3 października 1977 r.

w sprawie zasad wykonywania rybołówstwa na wodach objętych Konwencją między Polską Rzecząpospolitą Ludową i Republiką Senegalu.

Na podstawie art. 7 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 12 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do wszystkich polskich statków rybackich prowadzących połowy na obszarze wód Środkowego Atlantyku objętych senegalską strefą ochrony rybołówstwa, której granica przebiega 200 Mm od linii podstawowej, od której mierzone jest morze terytorialne Republiki Senegalu.

§ 2.

1. Polskie statki rybackie, którym przyznano prawo łowienia na wodach senegalskich muszą być zaopatrzone w zezwolenie wydane przez Ministra d/s Rybołówstwa Morskiego Republiki Senegalu w formie licencji połowowej. Licencja ta ma być corocznie odnawiana.
2. Polskie statki rybackie w ramach licencji mogą poławiać w senegalskiej strefie ochrony rybołówstwa poza granicą 12 Mm od linii podstawowej, od której mierzone są wody terytorialne.

SPRZĘT POŁOWOWY

§ 3.

1. Polskie statki rybackie w ramach licencji mogą stosować następujące rodzaje sprzętu połowowego:
   a) włok denny,
   b) włok półpelagiczny,
   c) włok pelagiczny.

2. Określa się dozwolony prześwit oczka każdej części włoków:
   a) dla włoków dennych nie mniej niż 70 mm,
   b) dla włoków półpelagicznych nie mniej niż 70 mm,
   c) dla włoków pelagicznych nie mniej niż 25 mm.
3. Prześwit oczka w worku włoka określony jest jako średnia pomiarów 50 oczek równoległych do osi podłużnej worka, licząc od sznurówki lub średnia pomiarów każdej serii 50 kolejnych oczek w każdej innej części worka. Pomiar powinien być przeprowadzony na sieci mokrej, przy użyciu płaskiego przyrządu pomiarowego w kształcie trapezu o zbieżności 2 cm na dług. 8 cm i grubości 2,3 mm, wkładanego do oczka sieci pod naciskiem lub obciążeniem 5 kg.
4. We wszystkich rodzajach połowów zabrania się stosowania jakichkolwiek środków lub sposobów, które w skutkach powodowałyby zmniejszenie selektywności sieci.
5. Dopuszcza się stosowanie ochrony umocowanej w górnej części worka pod warunkiem, że oczka jej będą posiadały prześwit o wielkości przynajmniej dwa razy większy od prześwitu oczka worka i nie będzie ona umocowana do końcowej części worka.
6. Dozwolone jest wykorzystanie tkanin, sieci lub innego materiału zamocowanego w spodniej części worka włoka dla zmniejszenia możliwości jego zniszczenia lub uszkodzenia.
7. Dopuszcza się stosowanie ochrony worka włoka pelagicznego, przy czym prześwit oczek tkaniny używanej jako ochrona musi być co najmniej dwa razy większy od prześwitu oczek worka.
8. Na statku będącym w senegalskiej strefie ochrony rybołówstwa zabrania się posiadania i stosowania sprzętu mogącego służyć do podwodnego polowania (aparaty oddechowe, skafandry, broń) chyba, że zezwoli na to Minister d/s Rybołówstwa Morskiego Republiki Senegalu. Dozwolone jest posiadanie aparatów oddechowych i skafandrów wymaganych dla celów bezpieczeństwa.
9. Zabrania się wykorzystywania materiałów wybuchowych, trucizn lub każdej innej substancji zdolnej do zniszczenia lub odurzania ryb na wodach objętych tym zarządzeniem.

GATUNKI CHRONIONE

§ 4.

Zabrania się połowów, posiadania, przetrzymywania na pokładzie lub wystawiania na sprzedaż następujących gatunków:
- sardyneli (Sardinella eba i Sardinella aurita) o wymiarach mniejszych lub równych 12 cm mierzonych od początku pyska do wcięcia płetwy ogonowej,
- etmalozy (Ethmalosa fimbrita) o wymiarach mniejszych lub równych 15 cm mierzonych od końca pyska do wcięcia płetwy ogonowej,
- albakory (Neothunnus albacora) o wadze mniejszej lub równej 3,2 kg,
- bonito (Katsuwanus pelamis) o wadze mniejszej niż 1,5 kg,
- langust zielonych (Palinurus regius) o wymiarach mniejszych lub równych 20 cm, mierzonych od początku pancerza (rostrum) do końca ogona,
- krewetek (Penaeus duorarum) o wadze mniejszej lub równej 5 gramów, co odpowiada ilości 200 sztuk na 1 kg,
- ostryg (Gryphaea gasar) o wielkości muszli mniejszej lub równej 60 mm, licząc od połączenia zawiasowego do przeciwległej krawędzi,
- żółwi morskich wszystkich gatunków.

§ 5.

Każdy statek obowiązany jest dostarczyć do Dyrekcji Oceanografii i Rybołówstwa Morskiego Republiki Senegalu (zwanej dalej Dyrekcją Rybołówstwa) deklaracji zawierającej informacje o uzyskanych połowach. Deklarację należy dostarczyć w ciągu 24 godzin od daty zawinięcia do portu senegalskiego. Szczegóły dotyczące sposobów przekazywania deklaracji są podane w licencji.

POSTĘPOWANIE KAPITANA STATKU W WYPADKU KONTROLI W ZAKRESIE RYBOŁÓWSTWA PRZEPROWADZANEJ PRZEZ FUNKCJONARIUSZY SENGALSKICH.

§ 6.

1. Każdy statek może być kontrolowany na łowisku przez senegalskie jednostki nadzorcze.
   Na sygnał nadany z jednostki nadzorczej według Międzynarodowego Kodu Sygnałowego przy użyciu środków akustycznych, świetlnych, wzrokowych lub radiowych (w dzień flaga LIMA lub sygnał świetlny L w nocy), kaptian statku powinien natychmiast zatrzymać statek z tym, że jednostka nadzorcza powinna dać możliwość zakończenia manewru.
   Odmowa zatrzymania się lub ucieczka grozi użyciem broni ze strony jednostki nadzorczej po trzykrotnym bezskutecznym nadaniu sygnału. W wypadku gdy kilka statków znajduje się razem, wszystkie powinny zatrzymać się na sygnał skierowany z jednostki nadzorczej. Fakt nie zastosowania się do rozkazu zatrzymania jest równoznaczny z przyznaniem się do wykroczenia połowowego.
2. W zależności od warunków meteorologicznych, rodzaju wykroczenia i innych trudności jakie jednostka nadzorcza może spotkać przy wykonaniu swego zadania, spisujący protokół ma prawo wybrać jeden z trzech trybów postępowania administracyjnego:
   a) **procedura zwykła** — jest stosowana jeśli:
      warunki zezwalają na wejście na pokład zatrzymanego statku, kontrolowany statek jest sam i zareagował natychmiast na rozkaz zatrzymania się, naruszenie przepisów przez zatrzymany statek nie jest oczywiste na pierwszy rzut oka.
      W tym wypadku zespół kontrolujący skierowany na pokład zatrzymanego statku ma zadanie sprawdzić dokumenty okrętowe a w szczególności licencję połowową.
      W wypadku stwierdzenia wykroczenia kierujący zespołem kontrolującym odnotowuje w dzienniku okrętowym dane dotyczące pozycji, trasy i szybkości statku i składa swój podpis przy uzyskanych informacjach;
   b) **procedura w przypadku jawności naruszenia przepisów** — jest stosowana jeśli:
      warunki nie zezwalają na wejście na pokład zatrzymanego statku, wezwany do zatrzymania statek nie zatrzymał się lub uciekł, zatrzymane statki są zbyt liczne aby mogły być kontrolowane pojedynczo, naruszenie przepisów jest ewidentne i odznacza się niedotrzymaniem warunków licencji połowowej w obszarze kontrolowanym.
      W takim wypadku dowodzący okrętem nadzorczym przepływa z obu burt zatrzymanych statków i odnotowuje w swoim dzienniku nazwy i numery statków, pozycje, trasy i szybkości, położenie ich narzędzi połowu oraz rodzaj stwierdzonego wykroczenia;
   c) **procedura nadzwyczajna** — jest stosowana w przypadku, gdy wykroczenie połowowe nie jest stwierdzone z pokładu okrętu dozoru. Uprawniona osoba sporządzająca protokół, tak szybko jak to jest możliwe, złoży sprawozdanie Komendantowi Marynarki, który uprzedzi Dyrektora Rybołówstwa i Żandarmerię Portową.
3. W wyniku przeprowadzonej inspekcji upoważniony funkcjonariusz sporządza protokół zawierający wszystkie informacje odnoszące się do stwierdzonego wykroczenia.
   W przypadku procedury zwykłej, protokół jest przedkładany kapitanowi kontrolowanego statku dla wniesienia ewentualnych uwag i podpisania.
   Jeżeli zastosowano procedurę w przypadku jawnego naruszenia przepisów, protokół jest przedkładany kapitanowi statku dla wniesienia ewentualnych uwag i podpisania po zawinięciu statku do portu senegalskiego.
   W przypadku, gdy statek nie zawija do portu senegalskiego, protokół jest przesyłany do agenta reprezentującego armatora na terenie Senegalu.
   Jeżeli kapitan statku odmówi okazania dokumentów okrętowych lub odmówi złożenia podpisu w protokole, sporządzający protokół powinien wnieść o tym fakcie odpowiednią wzmiankę.
4. Protokół z kontroli jest przekazywany do Dyrekcji Rybołówstwa w ciągu 3 dni od zawinięcia do najbliższego portu senegalskiego, funkcjonariusza, który go sporządził. Przed Dyrektorem Rybołówstwa postępowanie karne ma charakter ugodowy ale na żądanie stron sprawa może być skierowana do Sądu z prośbą o otwarcie dochodzenia.

5. W razie stwierdzenia przez zespół kontrolujący wykroczenia przeciw obowiązującym przepisom, kierownik zespołu może zażądać od kapitana kontrolowanego statku udania się natychmiast do najbliższego portu senegalskiego.
Kierownik zespołu kontrolującego może zezwolić na kontynuowanie połowów przez statek, który naruszył przepisy pod warunkiem, że zaprzestanie on dalszego ich naruszania (np. opuści zakazaną dla niego strefę połowów).
6. Statek, który popełnił przekroczenie może być aresztowany. Będzie on trzymany w porcie do czasu zapłacenia nałożonej grzywny albo złożenia odpowiedniej gwarancji lub kaucji.
7. Dyrektor Rybołówstwa ma prawo skonfiskować sprzęt połowowy niezgodny z przepisami jak również ryby znajdujące się na zatrzymanym statku.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Szczecinie
Edward Rumatowski

W porozumieniu:

DYREKTOR
Urzędu Morskiego w Gdyni
Leszek Górecki

KOMUNIKAT

Uprzejmie informuje się PT. Prenumeratorów, że prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie można zgłaszać tylko na okres roczny w terminie do dnia

15 grudnia każdego roku

Prenumerata roczna jednego egzemplarza Dziennika wynosi 18 zł. Prenumeratę uiszczać należy **na konto Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie, Wydział Budżetowo-Gospodarczy**

do NBP w Szczecinie II Oddział Miejski
Nr 81025-5597-224

powiadamiając o wpłacie Wydział Budżetowo-Gospodarczy, Wały Chrobrego 4. **Rachunków z tytułu prenumeraty nie wystawia się.**

Z uwagi na ograniczony nakład Dziennika uprasza się przyjąć zasadę, iż **prenumerata nie powinna przekraczać trzech egzemplarzy.**

Dodatkowo informuje się, że w miarę posiadanych rezerw, można nabywać pojedyncze egzemplarze Dziennika w Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 146.

Nadto Dzienniki Urzędowe WRN można otrzymać do wglądu we wszystkich urzędach miejskich, gmin, miast i gmin w województwie oraz w Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 146.

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 113. tel. 303—432. Nr kodu 70-502.
Adres Administracji: Urząd Wojewódzki w Szczecinie, Wały Chrobrego 4, pok. 6, tel. 303-259.

Szczec. Zakł. Graf. 1654/I/C, 900+25.